

ข่าวสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์
เลขที่ 120 หมู่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210
โทรศัพท์ 0-2141-7777 โทรสาร 0-2143-9525

www.constitutionalcourt.or.th

Line สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ : @occ_th
E-mail : pr@constitutionalcourt.or.th

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓ วรรคสอง บัญญัติว่า “รัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล องค์การอิสระ และหน่วยงานของรัฐ ต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และหลักนิติธรรม เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติและความพสกนธ์ของประชาชนโดยรวม”

ข่าวที่ ๑๕/๒๕๖๘

วันพฤหัสบดีที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๘

วันนี้ ศาลรัฐธรรมนูญประชุมปรึกษาคดี จำนวน ๑๔ เรื่อง มีคดีที่สำคัญและเป็นที่น่าสนใจ ดังนี้

(๑) นายจิรพันธ์ ศรีปัญญากุล (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ (เรื่องพิจารณาที่ ต. ๔๕/๒๕๖๘)

ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า สำนักงานศาลยุติธรรม (ผู้ถูกร้อง) และเจ้าหน้าที่ในสังกัดของผู้ถูกร้องจัดทำ วัตถุประสงค์การสืบพยานในคดีของผู้ร้อง และกล่าวโทษผู้ร้องต่อพนักงานสอบสวนในความผิดฐานดูหมิ่นศาล อันเป็นเหตุ ให้ผู้ร้องได้รับหมายเรียกพยาน ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ และละเมิดสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ร้อง ขัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๒

ผลการพิจารณา

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาโดยการอภิปรายแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ คำร้อง ปรากฏว่าเป็นการยื่นคำร้องขอให้ตรวจสอบการกระทำของผู้ถูกร้องซึ่งเป็นการใช้อำนาจดำเนินการตาม กระบวนการยุติธรรมทางอาญา หากผู้ร้องเห็นว่าเป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ ผู้ร้องอาจใช้สิทธิทางศาลได้ตาม รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสาม เป็นกรณีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการ ร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย วิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๒) กรณีไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๒) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญส่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้อง ดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ศาลรัฐธรรมนูญมีมติเป็นเอกฉันท์มีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(๒) คำร้องขอคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓๖/๒๕๖๘ (เรื่องพิจารณาที่ ต. ๔๘/๒๕๖๘)
(คำร้องต่อเนื่อง เรื่องพิจารณาที่ ต. ๒๙/๒๕๖๘)

นายณัฐพร โตประยูร และคณะ (ผู้ร้อง) ขอคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓๖/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘ ที่สั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย และขอให้ทบทวนคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าว รวมทั้ง ขอให้คำสั่งรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

ผลการพิจารณา

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาโดยการอภิปรายแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนื่องและเอกสารประกอบ มีลักษณะเป็นการขออุทธรณ์คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่มีบทบัญญัติให้บุคคลมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยหรือคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องไม่อาจอุทธรณ์คำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญ กรณีไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ศาลรัฐธรรมนูญมีมติเป็นเอกฉันท์มีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(๓) นายธนธร บุญส่ง (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ (เรื่องพิจารณาที่ ต. ๔๙/๒๕๖๘)

ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลจังหวัดชลบุรี (ผู้ถูกร้องที่ ๑) ศาลอุทธรณ์แผนกคดีอาญาอาชญากรรม (ผู้ถูกร้องที่ ๒) และศาลฎีกา (ผู้ถูกร้องที่ ๓) ในชั้นขอให้กำหนดโทษใหม่ ที่ไม่นำโทษตามกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิดมากำหนดโทษใหม่ในส่วนที่เป็นคุณแก่ผู้ร้อง เป็นการพิจารณาพิพากษาคดีที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ผู้ร้องถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง

ผลการพิจารณา

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาโดยการอภิปรายแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง ไม่ปรากฏว่าผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน กรณีไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง ประกอบกับเป็นกรณีที่ผู้ร้องโต้แย้งดุลพินิจการพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ถูกร้องทั้งสาม อันเป็นการใช้อำนาจของผู้พิพากษาหรือตุลาการที่มีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ วรรคสอง และเป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ศาลรัฐธรรมนูญมีมติเป็นเอกฉันท์มีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(๔) คำร้องขอคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๑/๒๕๖๘ (เรื่องพิจารณาที่ ต. ๕๐/๒๕๖๘) (คำร้องต่อเนื่อง เรื่องพิจารณาที่ ต. ๖/๒๕๖๘)

พันเอก เกรียงไกร ลาดपालะ (ผู้ร้อง) ไม่เห็นพ้องกับคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๑/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ ที่สั่งไม่รับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เนื่องจากศาลรัฐธรรมนูญยังไม่ได้พิจารณาวินิจฉัยก่อนมีคำสั่งไม่รับคำร้องว่า ประเด็นข้อพิพาทกรณีกองทัพบกจัดซื้อเครื่องตรวจจับสารเสพติด อาวุธ และวัตถุระเบิด (GT ๒๐๐ DETECTION SUBSTANCES) โดยผู้ขายมีเจตนาทุจริต หลอกลวง แสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง เกี่ยวกับการเสนอขายพัสดุที่ไม่มีประสิทธิภาพ ไม่สามารถตรวจสอบสารเสพติดได้ สัญญาซื้อขาย GT ๒๐๐ ย่อมเป็นโมฆะ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๐ การกระทำอื่นใด

อันเป็นผลเกี่ยวเนื่องตามสัญญาซื้อขายดังกล่าว ไม่ว่าจะคำสั่งแต่งตั้งผู้ร้องกับพวกเป็นกรรมการตรวจรับพัสดุ การไต่สวนมติของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ผู้ถูกร้องที่ ๑) และรายงานการไต่สวนที่กล่าวหาผู้ร้องกับพวกในฐานะกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ คำสั่งฟ้องผู้ร้องกับพวกของอัยการสูงสุด (ผู้ถูกร้องที่ ๒) การมอบหมายอัยการศาลทหารกรุงเทพ (ผู้ถูกร้องที่ ๓) ฟ้องผู้ร้องกับพวกแทนผู้ถูกร้องที่ ๒ และการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลทหารกรุงเทพ (ผู้ถูกร้องที่ ๔) ย่อมตกเป็นโมฆะด้วย

ผลการพิจารณา

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาโดยการอภิปรายแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนื่อง ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงใดที่มีสาระสำคัญเพิ่มเติมจากคำร้องเดิม กรณีจึงมีลักษณะเป็นการนำข้อเท็จจริงอันเป็นมูลเหตุเดียวกันกับคดีก่อนซึ่งศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยและมีคำสั่งไม่รับคำร้องไปแล้วเนื่องจากเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ประกอบมาตรา ๔๖ วรรคสาม มายื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่ออุทธรณ์ขอให้ทบทวนคำสั่งดังกล่าวใหม่ เมื่อรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่มีบทบัญญัติให้บุคคลมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยหรือคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องจึงไม่อาจอุทธรณ์คำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าวได้ กรณีไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ศาลรัฐธรรมนูญมีมติเป็นเอกฉันท์มีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(๕) นายธน อัจฉริยวิโรตม (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ (เรื่องพิจารณาที่ ต. ๕๑/๒๕๖๘)

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า ผู้ร้องเป็นผู้ถือหุ้นและเป็นกรรมการผู้มีอำนาจแต่เพียงผู้เดียวของบริษัท บลิสเซอร์ อินเตอร์กรุ๊ป จำกัด และได้รับผลกระทบจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่รัฐตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๖ - พ.ศ. ๒๕๕๐ และผลกระทบยังคงดำเนินต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน อันเนื่องจากการกระทำของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง (ผู้ถูกร้องที่ ๑) และรองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (ผู้ถูกร้องที่ ๒) ที่ปฏิเสธการเยียวยาผู้ร้อง ละเลยต่อสิทธิการได้รับการเยียวยาของผู้ร้อง ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายส่งผลให้สิทธิในการร้องทุกข์และฟ้องร้องของผู้ร้องถูกละเมิด โดยอ้างเหตุผลตามบทบัญญัติของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และการขาดอายุความซึ่งไม่ปรากฏในพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ เป็นเสมือนการสร้างบทลงโทษขึ้นใหม่ เป็นการกระทำละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๔๑

ผลการพิจารณา

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาโดยการอภิปรายแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง การกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสองเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมาย หากผู้ร้องเห็นว่าเป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ ผู้ร้องอาจใช้สิทธิทางศาลได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสาม เป็นกรณีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๒)

ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องกรณีดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ศาลรัฐธรรมนูญมีมติเป็นเอกฉันท์มีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(๖) นายพิรพงษ์ ทรัพย์กิจธนากุล ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ ประกอบมาตรา ๘๒ ว่า ความเป็นรัฐมนตรีของพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี สิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๔) หรือไม่ (เรื่องพิจารณาที่ ๑๔/๒๕๖๘)

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า ขณะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา (ผู้ถูกร้อง) นำชื่อของร้อยเอก ธรรมนัส พรหมเผ่า ขึ้นทูลเกล้าฯ เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ทั้งที่รู้หรือควรรู้ว่าบุคคลดังกล่าวรับว่าตนได้กระทำผิดตามคำพิพากษาของศาลออสเตรเลีย มีประเด็นข้อกังขาเกี่ยวกับจริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ซึ่งไม่สมควรได้รับแต่งตั้งให้เป็นรัฐมนตรี ผู้ถูกร้องเป็นผู้ไม่มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ขาดคุณสมบัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๐ (๔) และมีพฤติกรรมอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๐ (๕) เป็นเหตุให้ความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๔)

ผลการพิจารณา

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาโดยการอภิปรายแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องปรากฏว่า ผู้ร้องมิได้เป็นผู้มีสิทธิตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๒ ที่จะยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญในคดีนี้ได้ กรณีไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ ประกอบมาตรา ๘๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย

ศาลรัฐธรรมนูญมีมติเป็นเอกฉันท์มีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(๗) ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๒ ทวิ/๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๙ หรือไม่ (เรื่องพิจารณาที่ ๓๗/๒๕๖๗ และเรื่องพิจารณาที่ ๑/๒๕๖๘)

ศาลอาญาส่งคำโต้แย้งของจำเลย (นายพฤทธิกร สาระกุล) ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ ๑๔๘๕/๒๕๖๖ และคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ ๑๔๘๖/๒๕๖๖ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๒ ทวิ/๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๙ หรือไม่

ผลการพิจารณา

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาโดยการอภิปรายแล้วเห็นว่า คดีเป็นปัญหาข้อกฎหมายและมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะพิจารณาวินิจฉัยได้ จึงยุติการไต่สวนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๘ วรรคหนึ่ง นัดแถลงด้วยวาจา ปรีกษาหารือ และลงมติ ในวันอังคารที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๘ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา

(๘) ประธานวุฒิสภาส่งคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๘๒ ว่า ความเป็นรัฐมนตรีของนายภูมิธรรม เวชยชัย รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และพันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ลี้ภัยลงเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๔) ประกอบมาตรา ๑๖๐ (๔) และ (๕) หรือไม่ (เรื่องพิจารณาที่ ๘/๒๕๖๘)

สมาชิกวุฒิสภาเข้าชื่อเสนอคำร้องต่อประธานวุฒิสภา (ผู้ร้อง) โดยกล่าวอ้างว่า การที่ผู้ถูกร้องทั้งสองมีมติให้การกระทำความผิดทางอาญาอื่นเป็นคดีพิเศษ ตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๒) เป็นการแทรกแซงหรือครอบงำหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้ง โดยใช้กรมสอบสวนคดีพิเศษเป็นเครื่องมือแทรกแซงกระบวนการตรวจสอบการเลือกสมาชิกวุฒิสภา อันเป็นการกั่นกั้น กัดค้น ข่มขู่ และครอบงำสมาชิกวุฒิสภาซึ่งเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ขัดต่อหลักการแบ่งแยกอำนาจและฝ่าฝืนหลักนิติธรรม จึงถือได้ว่าผู้ถูกร้องทั้งสองไม่มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์และมีพฤติกรรมเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานจริยธรรมอย่างร้ายแรง ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๐ (๔) และ (๕) เป็นเหตุให้ความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้องทั้งสอง ลี้ภัยลงเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๔) ประกอบมาตรา ๑๖๐ (๔) และ (๕) หรือไม่

ผลการพิจารณา

ศาลรัฐธรรมนูญอภิปรายเพื่อนำไปสู่การวินิจฉัย และเพื่อประโยชน์แห่งการพิจารณาจึงให้รอความเห็นและเอกสารหลักฐานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งศาลรัฐธรรมนูญเรียกไปก่อนหน้านี้

(๙) ประธานรัฐสภาขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ วรรคหนึ่ง (๒) (เรื่องพิจารณาที่ ๙/๒๕๖๘)

ในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๘ พิจารณาวุฒิตัดวอนกรณีที่นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ สมาชิกวุฒิสภา และนายวิสุทธิ์ไชยณรุณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอให้รัฐสภาพิจารณามีมติขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ วรรคหนึ่ง (๒) โดยผลการลงมติในญัตติดังกล่าวที่ประชุมรัฐสภาเห็นด้วยให้ส่งศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของรัฐสภาตามญัตติ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๘ ประธานรัฐสภา (ผู้ร้อง) ส่งเรื่องดังกล่าวต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ วรรคหนึ่ง (๒) ศาลรัฐธรรมนูญให้พยานผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องจัดทำความเห็นเป็นหนังสือตามประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญกำหนด เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ

ผลการพิจารณา

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาโดยการอภิปรายแล้วเห็นว่า พยานผู้เชี่ยวชาญจัดส่งความเห็นตามประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญกำหนดแล้วจึงรวบรวมไว้ในสำนวน และเพื่อประโยชน์แก่การพิจารณาให้รอความเห็นของพยานผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องซึ่งศาลรัฐธรรมนูญเรียกไปก่อนหน้านี้

(๑๐) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๑ (๒) และมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๖๓ และมาตรา ๒๓๔ วรรคสอง หรือไม่ (เรื่องพิจารณาที่ ๓๕/๒๕๖๗)

ศาลปกครองกลางส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดี ในคดีหมายเลขดำที่ บ ๓๐๙/๒๕๖๖ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ดังนี้

๑) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๑ (๒) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๖๓ และมาตรา ๒๓๔ วรรคสอง

๒) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๖๓ และมาตรา ๒๓๔ วรรคสอง

๓) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๘ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง

ผลการพิจารณา

ศาลรัฐธรรมนูญเคยวินิจฉัยในคำวินิจฉัยที่ ๑๐/๒๕๖๖ และคำวินิจฉัยที่ ๒๑/๒๕๕๖ แล้วว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๒ วรรคสอง ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐^๑ ข้อโต้แย้งดังกล่าวจึงเป็นกรณี ที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยเกี่ยวกับบทบัญญัติดังกล่าวแล้ว ไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณา

นอกจากนี้รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๑ บททั่วไป มิได้มีข้อความที่เป็นการ คุ่มครองสิทธิหรือเสรีภาพไว้เป็นการเฉพาะ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๓ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๕ “หน้าที่ของรัฐ” กำหนดหน้าที่ของรัฐในการสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบในทุกรูปแบบ และรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๔ วรรคสอง เป็นบทบัญญัติในหมวด ๑๒ ส่วนที่ ๔ คณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กำหนดหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ ซึ่งมีได้เป็นบทบัญญัติรับรองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ มิได้ให้สิทธิแก่บุคคล ที่จะโต้แย้งหรือกล่าวอ้างว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตรานี้ได้ คำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีเกี่ยวกับ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๒๓๔ ดังกล่าว ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคสอง ศาลไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยในส่วนนี้ คงเหลือประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องวินิจฉัยแต่เพียงว่า

^๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๒ วรรคสอง มีหลักการเดียวกันกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๘ วรรคสอง และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ เป็นบทบัญญัติที่มีหลักการเดียวกับรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๗

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๑ (๒) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง หรือไม่

ศาลรัฐธรรมนูญมีมติเป็นเอกฉันท์วินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๑ (๒) ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง

(๑๑) ผู้ตรวจการแผ่นดินเสนอเรื่องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๑ (๑) ว่า พระราชบัญญัติเหรียญจักรมาลาและเหรียญจักรพรรดิมาลา พุทธศักราช ๒๔๘๔ มาตรา ๔ บทนิยามคำว่า “ข้าราชการฝ่ายพลเรือน” ที่มีได้กำหนดให้หมายความรวมถึงพนักงานส่วนตำบลด้วย มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ หรือไม่ (เรื่องพิจารณาที่ ๔๐/๒๕๖๗)

ผู้ตรวจการแผ่นดิน (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๑ (๑) ว่า พระราชบัญญัติเหรียญจักรมาลาและเหรียญจักรพรรดิมาลา พุทธศักราช ๒๔๘๔ มาตรา ๔ บทนิยามคำว่า “ข้าราชการฝ่ายพลเรือน” ที่มีได้กำหนดให้หมายความรวมถึงพนักงานส่วนตำบลด้วย มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ หรือไม่

ผลการพิจารณา

ศาลรัฐธรรมนูญมีมติเป็นเอกฉันท์ วินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติเหรียญจักรมาลาและเหรียญจักรพรรดิมาลา พุทธศักราช ๒๔๘๔ มาตรา ๔ บทนิยามคำว่า “ข้าราชการฝ่ายพลเรือน” ที่มีได้กำหนดให้หมายความรวมถึงพนักงานส่วนตำบลด้วย ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จึงไม่มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม

.....

หมายเหตุ บทบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาในคดีเรื่องพิจารณาที่ ๓๕/๒๕๖๗ เรื่อง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๑ (๒) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง หรือไม่

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๙๑ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สอบสวนแล้วมีมติวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ถ้ามีมูลความผิดทางอาญา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน สำนวนการไต่สวน เอกสารหลักฐาน สำเนาอิเล็กทรอนิกส์ และคำวินิจฉัยไปยังอัยการสูงสุดภายในสามสิบวัน เพื่อให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องคดีต่อไป

(๒) ถ้ามีมูลความผิดทางวินัย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน สำนวนการไต่สวน เอกสารหลักฐาน และคำวินิจฉัยไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนภายในสามสิบวันเพื่อให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป

.....

หมายเหตุ บทบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาในคดีเรื่องพิจารณาที่ ๔๐/๒๕๖๗ เรื่อง ผู้ตรวจการแผ่นดินเสนอเรื่องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๑ (๑) ว่า พระราชบัญญัติเหรียญจักรมาลาและเหรียญจักรพรรดิมาลา พุทธศักราช ๒๕๔๔ มาตรา ๔ บทนิยามคำว่า “ข้าราชการฝ่ายพลเรือน” ที่มีได้กำหนดให้หมายความรวมถึงพนักงานส่วนตำบลด้วย มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ หรือไม่

พระราชบัญญัติเหรียญจักรมาลาและเหรียญจักรพรรดิมาลา พุทธศักราช ๒๕๔๔

มาตรา ๔ บทนิยามคำว่า “ข้าราชการฝ่ายพลเรือน” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการพลเรือนสังกัดกระทรวงกลาโหม ข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ตุลาการศาลปกครองและข้าราชการฝ่ายศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง ข้าราชการฝ่ายอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ข้าราชการรัฐสภาสามัญตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ข้าราชการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญตามกฎหมายว่าด้วยสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ข้าราชการของสำนักงานที่เป็นหน่วยงานขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ข้าราชการกรุงเทพมหานครตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามกฎหมายว่าด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาลตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบพนักงานเทศบาล เว้นแต่ข้าราชการวิสามัญหรือพนักงานเทศบาลวิสามัญ และให้หมายความรวมถึงข้าราชการอื่นซึ่งปฏิบัติราชการในลักษณะเดียวกับข้าราชการฝ่ายพลเรือนและมีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นข้าราชการฝ่ายพลเรือนตามพระราชบัญญัตินี้

ความรู้ทางกฎหมายเพื่อประโยชน์สังคม : บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓๔ แต่หากเป็นกรณีการแสดงความเห็นในลักษณะของการวิจารณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยคดีที่มีได้กระทำโดยสุจริต โดยใช้ถ้อยคำที่มีความหมายหยาบคาย เสียดสี หรืออาฆาตมาดร้าย เป็นความพิดฐานละเมิดอำนาจศาลตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๙ และอาจเป็นความพิดฐานดูหมิ่นศาลตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๙๘